

Beyoncé en Beauvoir samen in één stuk

Theater Holy F Door Waal en Wind en Rudolphi Producties Gezien 10/11, Haarlem Nog te zien 10-12/12, Bellevue ****

SIMON VAN DEN BERG

'Trump.' Zodra de naam is gevallen, blijft het ijsig lang stil. Het is één item in een lange opsomming met redenen waarom het belangrijk is om het nu over feminisme te hebben, maar vandaag heeft hij meer ruimte nodig.

Actrices Eva Marie de Waal en Sophie van Winden vertrekken in Holy F bij hun eigen ervaringen met seksistische castings ("Kun je die scène wat meer SM doen?"). Ze verdiepen zich in het feminisme en na het begin - 2000 jaar onderdrukking - leggen ze keurig de eerste en tweede feministische golf uit, waarbij ze Aletta Jacobs, Virginia Woolf en Simone de Beauvoir spelen.

Aan de zijkant van het podium zit schrijfster en filosofe Simone van Saarloos achter een bureau. Op een scherm zet ze plaatjes, live commentaar en citaten en af en toe interrumpeert ze, steeds vrij ongepolijst.

Het is een beetje schools en oppervlakkig, maar het spel is aanstekelijk, en de kostuums van Miek Uittenhout zijn geweldig: pakken met enorme pofmouwen en hoepelrokken met slogans. Goed is dat de voorstelling diepgravender wordt naarmate het onderwerp complexer wordt. De derde feministische golf bestaat uit discussies tussen een strenge Duitse feministe en Beyoncé en tussen Naomi Wolf en Sunny Bergman over het privilege van witte vrouwen - en dus ook van de speelsters zelf, die daar danig van in de war raken.

Die verwarring zélf moet het doel zijn van feminisme, lijkt de boodschap van Van Saarloos' mooie, bijna dromerige eindmonoloog. Voorbij heldere beelden en bezitsrelaties ligt een nieuwe wereld.

Holy F is vooral educatief en drukt niet te hard op pijnpunten. Dat is niet per se kwalijk: een resumé van 150 jaar feminisme lijkt me nu behoorlijk nuttig. En gelukkig zorgt Van Saarloos dat het niet te glad wordt.